

În timpul Președinției sale la Consiliul Uniunii Europene (UE), România va avea responsabilitatea dificilă de a avansa lucrările privind politicile de azil ale UE în perioada premergătoare alegerilor pentru Parlamentul European din mai 2019. Cu toate că rămân multe de realizat, atât în UE cât și prin implicarea UE în afara granițelor sale, Pactul Global privind Refugiații (GCR)¹ va oferi un nou impuls pentru a proteja mai bine refugiații, printr-o partajare sporită a responsabilității, atât în cadrul UE cât și la nivel global.

România. Copiii refugiați își regăsesc vocea în coruri incluzive.

În acest context, Agenția ONU pentru Refugiați, UNHCR, solicită Președinției României să se concentreze asupra următoarelor priorități cheie privind protecția refugiaților pe durata mandatului său:

- Să contribuie la implementarea GCR de către UE, atât în interiorul cât și în afara UE.
- Să se angajeze în afara UE pentru a extinde protecția la nivel global, după cum se arată în GCR.
- Să sprijine dezvoltarea unui sistem de azil al UE echitabil, eficient și bine gestionat.
- Să promoveze integrarea și accesul la șanse egale pentru refugiați, favorizând coeziunea socială.

Aceste priorități constituie baza Recomandărilor complete ale UNHCR pentru Președinția României și trebuie citite în coroborare cu documentul UNHCR „*Protecția mai eficientă a refugiaților în cadrul UE și la nivel global*”², care conține propunerile organizației pentru politicile UE privind azilul și migrația.

I. O Uniune Europeană care contribuie la implementarea Pactului Global privind Refugiații

GCR reafirmă obligațiile internaționale conform Convenției din 1951 privind statutul refugiaților³, și consolidează inițiativele și politicile existente care abordează în mod cuprinzător strămutările forțate, de la prevenirea acestora până la oferirea de soluții. Acestea includ aspecte legate de căile sigure și legale (de migrație), integrare, legăturile dintre finanțarea umanitară și pentru dezvoltare, precum și sprijinul politic pentru integrarea strămutării forțate în acțiunea externă a UE.

¹ Adunarea Generală a ONU, *Raportul Întăului Comisariat al Națiunilor Unite pentru Refugiați, Partea a II-a, Pactul Global privind Refugiații*, A/73/12, New York, 2018, document disponibil la: <https://www.unhcr.org/excom/unhcrannual/5ba3a5d44/report-united-nations-high-commissioner-refugees-part-ii-global-compact.html>.

² UNHCR, *Protecția mai eficientă a refugiaților în cadrul UE și la nivel global: propunerile UNHCR pentru a reclădi încrederea printr-o mai bună gestionare, parteneriat și solidaritate*, decembrie 2016, document disponibil la: <http://www.refworld.org/docid/58385d4e4.html>

³ Adunarea Generală a ONU, *Convenția privind statutul refugiaților*, 28 iulie 1951, Organizația Națiunilor Unite, Seria tratatelor, vol. 189, p. 137, document disponibil la: <https://www.refworld.org/docid/3be01b964.html>

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să se asigure că aspectele GCR sunt discutate în cadrul configurațiilor relevante ale Consiliului, pentru a reflecta asupra diverselor oportunități care decurg din implementarea sa, atât în cadrul, cât și în afara UE.
- În special, Președinția României trebuie să convoace o întâlnire comună a Comitetului strategic pentru imigrație, frontiere și azil (SCIFA) și a Grupului de lucru la nivel înalt pentru azil și migrație (HLWG) în etapele incipiente ale mandatului său, pentru a discuta despre punerea în aplicare a GCR, atât în cadrul cât și în afara UE.

II. O Uniune Europeană care este implicată și în acțiunile din afara ei

1. Cooperarea cu țările din afara UE care vizează extinderea spațiului de protecție la nivel global

Președinția României și-a manifestat dorința de a consolida angajamentul extern al UE, inclusiv în vecinătatea sa.⁴ În spiritul GCR, acest lucru trebuie realizat în vederea extinderii spațiului de protecție la nivel global. Aceasta va include încurajarea pregătirii, instituirii și consolidării instituțiilor și procedurilor de azil relevante, a accesului la drepturi și servicii, a integrării în comunitățile gazdă, precum și a identificării, înregistrării și protejării persoanelor apatride. În special pentru Balcanii de Vest, procesul de preaderare oferă oportunități de a evalua situația regiunii în ceea ce privește punerea în aplicare a reformelor-cheie și de a oferi recomandări pentru remedierea lacunelor rămase. Deși s-au înregistrat progrese importante în ceea ce privește consolidarea sistemelor de azil, sunt necesare eforturi suplimentare pentru a dezvolta proceduri de azil echitabile și eficiente, pentru a consolida accesul la drepturi și servicii fundamentale, pentru a extinde oportunitățile de integrare și pentru a preveni și aborda apatridia în regiune.

UNHCR recomandă următoarele:

- În cadrul cooperării UE cu țările din afara UE, Președinția României trebuie să se concentreze pe extinderea spațiului de protecție la nivel global.
- Președinția României trebuie să demonstreze spirit de conducere în cadrul Grupului de lucru pentru extindere și al țărilor care negociază aderarea la UE, pentru a se asigura că nivelurile de referință pentru aderare privind azilul și apatridia sunt îndeplinite și implementate efectiv de către țările din Balcanii de Vest.

2. Extinderea proceselor de relocare și a căilor complementare de admisie

Odată cu scăderea globală a locurilor disponibile de relocare și cu necesitățile tot mai mari de relocare, statele membre ale UE pot demonstra solidaritate globală prin extinderea căilor de admisie legală pe teritoriul lor pentru refugiați, în completarea obligației continue de a primi solicitanții de azil care ajung în UE în mod spontan. Acest lucru va contribui, de asemenea, la subminarea modelului de afaceri al contrabandiștilor și traficanților. În acest context, și odată cu adoptarea GCR, UNHCR și partenerii lucrează la o strategie globală pe trei ani⁵ pentru a crește posibilitățile de relocare și căile complementare de admisie, inclusiv în țările care nu dețin în prezent astfel de programe.

⁴ Consultați *Subiecte de interes, Pregătirea Președinției României la UE*, document disponibil la: www.romania2019.eu/en/topics-of-interest/

⁵ Consultați punctul 91 din GCR.

Progresele pozitive deja înregistrate, pe care se poate construi în viitor, includ angajamentul a 20 de state membre UE de a reloca peste 50.000 de refugiați până în octombrie 2019, propunerea de a adopta un Regulament-cadru al UE privind relocarea și interesul Comisiei Europene și al Biroului European de Sprijin pentru Azil [EASO] pentru programe de sponsorizare comunitară. În plus, trebuie abordate barierele în calea reunificării familiale în statele membre ale UE, pentru a evita separarea prelungită, perspectivele de integrare reduse și mișcările secundare ilegale.

UNHCR recomandă următoarele:

- În cadrul Consiliilor pentru Justiție și Afaceri Interne, Președinția României trebuie să încurajeze statele membre ale UE să își pună pe deplin în aplicare angajamentele de a reloca 50.000 de refugiați până în octombrie 2019.
- Angajamentele-cadru de relocare la nivelul Uniunii ar trebui să considere relocarea drept un instrument de protecție bazat pe vulnerabilitatea refugiaților, în conformitate cu categoriile de relocare ale UNHCR⁶, și să răspundă nevoilor globale de relocare⁷ în mod echilibrat.
- Președinția României trebuie să organizeze o reuniune a SCIFA privind căile complementare de admisie pe teritoriu în statele membre ale UE, cum ar fi programele de sponsorizare comunitară și schemele de burse pentru studenți, precum și măsurile de îmbunătățire a accesului la procedurile eficiente de reunificare a familiei.
- Președinția României trebuie să susțină elaborarea strategiei pe trei ani privind relocarea și căile complementare de admisie, așa cum se prevede în GCR.

3. Prioritizarea situației persoanelor strămutate intern

40 de milioane de persoane, majoritatea persoanelor strămutate în mod forțat la nivel global, sunt persoane strămutate intern. Acestea fug de războiul, conflictele și violența din țările lor de origine. Cu cea de-a 20-a aniversare a Principiilor directoare privind strămutarea internă⁸ și adoptarea Planului de acțiune GP20⁹, împreună cu cea de-a 10-a aniversare a Convenției Uniunii Africane privind protecția și asistența persoanelor strămutate intern în Africa (Convenția de la Kampala)¹⁰, anul 2019 va oferi oportunități de consolidare a politicilor și instrumentelor UE existente. Aceste oportunități vor permite statelor să își îndeplinească principala responsabilitate de a preveni strămutarea internă, precum și de a răspunde nevoilor persoanelor strămutate și de a rezolva cauzele strămutării. Președinția României va avea un rol-cheie în valorificarea acestor oportunități.

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să acorde prioritate prevenirii și abordării strămutării interne în cadrul configurațiilor relevante ale Consiliului. Acest lucru este relevant în special pentru Grupul de lucru pentru drepturile omului (COHOM), pentru Grupul de lucru al Consiliului pentru ajutoare umanitare și ajutoare alimentare (COHAFA), precum și pentru Grupul de lucru pentru cooperare în scopul dezvoltării (CODEV).

⁶ UNHCR, *Manualul de relocare al UNHCR, capitolul șase, categoriile de relocare UNHCR*, document disponibil la: <https://www.unhcr.org/3d464e842.pdf>.

⁷ UNHCR, *Nevoile globale de relocare preconizate de UNHCR în 2019*, 25-26 iunie 2018, document disponibil la:

<https://www.unhcr.org/5b28a7df4.pdf>

⁸ UNHCR, *Principii directoare privind strămutarea internă*, 22 iulie 1998, ADM 1.1, PRL 12.1, PR00/98/109, document disponibil la:

<https://www.refworld.org/docid/3c3da07f7.html>.

⁹ *Planul de acțiune GP20*, 23 mai 2018, document disponibil la: <http://globalprotectioncluster.org/assets/files/20180523-gp20-plan-of-action-final.pdf>

¹⁰ Uniunea Africană, *Convenția Uniunii Africane privind protecția și asistența persoanelor strămutate intern în Africa („Convenția de la Kampala”)*, 23 Octombrie 2009, document disponibil la: <https://www.refworld.org/docid/4ae572d82.html>

III. O Uniune Europeană care asigură accesul la un sistem de protecție echitabil, eficient și bine gestionat

1. Promovarea responsabilității partajate și a solidarității

Responsabilitățile privind protecția refugiaților nu mai pot fi determinate strict pe baze geografice. Este esențial să se stabilească aranjamente practice și fiabile între statele membre ale UE pentru a partaja responsabilitatea pentru debarcarea și prelucrarea persoanelor salvate pe mare. OIM și UNHCR au prezentat o propunere comună¹¹ de sprijinire a dezvoltării unor astfel de aranjamente, în care statele membre ale UE joacă un rol esențial. În plus, statele membre ale UE care se confruntă cu un număr disproporționat de sosiri, trebuie să fie sprijinite de mecanisme specifice de solidaritate intracomunitare. Reformarea Regulamentului Dublin pentru a include un mecanism de relocare, completată de proceduri rapide privind azilul și sprijin pentru integrarea celor care beneficiază de protecție astfel încât să fie reduse deplasările succesive, ar fi cea mai durabilă și mai eficientă modalitate de a partaja responsabilitatea între statele membre ale UE. Cu toate acestea, până când modificările structurale sunt asigurate prin reforma SECA, cadrele existente trebuie să fie consolidate și utilizate pentru a încuraja partajarea responsabilității și solidaritatea în cadrul UE.

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să continue să depună eforturi pentru a stabili mecanisme previzibile de debarcare și procesare în zona centrală a Mediteranei, în conformitate cu propunerea comună a OIM și UNHCR.
- Președinția României trebuie să continue să depună eforturi pentru a institui un mecanism de solidaritate eficient pentru a sprijini statele membre ale UE care primesc un număr disproporționat de cereri de azil, în special un mecanism de relocare în cadrul reformei Regulamentului Dublin.
- Până la implementarea unui astfel de mecanism, Președinția României trebuie să încurajeze aranjamentele ad-hoc, în conformitate cu legislația și cadrele UE existente, pentru a promova partajarea responsabilității. Aceasta ar include relocarea voluntară¹² și utilizarea competențelor discreționare în conformitate cu actualul Regulament Dublin.

2. Facilitarea gestionării punctelor de frontieră sensibile din punct de vedere al protecției

Gestionarea punctelor de frontieră se va afla pe agenda prioritară a Președinției României, în special pe măsură ce va progresa procesul de reformare a Poliției de frontieră și Gărzii de coastă europene (EBCG) în timpul mandatului său. Gestionarea punctelor de frontieră reprezintă o parte importantă și legitimă a politicilor privind migrația și securitatea. Cu toate acestea, în temeiul dreptului internațional și al UE, statele membre ale UE au obligația de a furniza în timp util acces pe teritoriul lor persoanelor care solicită protecție internațională și de a identifica și răspunde nevoilor acestora.

UNHCR recomandă următoarele:

- Reforma EBCG trebuie să asigure accesul efectiv pe teritoriu și la procedurile de azil pentru persoanele care solicită protecție internațională și să garanteze drepturile fundamentale.
- Gestionarea punctelor de frontieră trebuie să se bazeze pe mecanisme clare de monitorizare și responsabilizare pentru a aborda eventualele cazuri de neconformitate.

¹¹ OIM și UNHCR, *Propunere de acord regional de cooperare care să asigure debarcarea previzibilă și procesarea ulterioară a persoanelor salvate pe mare*, iulie 2018, document disponibil la: <https://www.unhcr.org/5b35e60f4>

¹² După cum se solicită în Uniunea Europeană: Comisia Europeană, *Comunicatul Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliul privind gestionarea migrației în toate aspectele sale: progresele realizate în cadrul Agendei europene privind migrația*, COM (2018) 798 final, Bruxelles, 4 decembrie 2018, document disponibil la: https://ec.europa.eu/home-affairs/sites/homeaffairs/files/what-we-do/policies/european-agenda-migration/20181204_com-2018-798-communication_en.pdf.

3. Identificarea corectă și eficientă a nevoilor de protecție în cadrul UE

În ultimele luni, au fost înaintate propuneri care vizează limitarea accesului la azil în cadrul UE și externalizarea procesării cererilor de azil către țări din afara UE, prin proceduri de admisibilitate și de frontieră obligatorii. Având în vedere că UE primește o proporție relativ mică din solicitanții de azil la nivel global, statele membre ale UE trebuie să se concentreze asupra dezvoltării unor proceduri echitabile și eficiente pentru evaluarea substanțială a cererilor de azil depuse pe teritoriul lor, respectând dreptul la azil consacrat în dreptul internațional și al UE. Aceste proceduri ar oferi rapid o protecție internațională celor care necesită o astfel de protecție, ar facilita întoarcerea celor care nu au nevoie de protecție, ajutând în același timp la reducerea deplasărilor secundare ilegale. Acest lucru ar fi, de asemenea, în conformitate cu angajamentul statelor membre ale UE de a partaja responsabilitatea globală în temeiul GCR și ar oferi un model altor state pentru a-și dezvolta propriile sisteme de azil. Procedurile trebuie să includă măsurile de protecție necesare și să garanteze pe deplin controlul judiciar. De asemenea, trebuie să prevadă dispoziții adecvate pentru persoanele cu nevoi specifice, inclusiv pentru copii. În plus, agențiile UE au un rol-cheie în sprijinirea statelor membre ale UE în punerea în aplicare a acestor proceduri. Detenția solicitanților de azil ar trebui să fie mai degrabă o excepție decât o practică de rutină.¹³ În cele din urmă, UNHCR reamintește opinia sa conform căreia copiii nu ar trebui să fie deținuți în scopuri legate de imigrație, indiferent de statutul lor legal sau migraționist - sau de cel al părinților lor, deoarece nu este în interesul lor superior.

UNHCR recomandă următoarele:

- Să se pună în continuare accentul pe dezvoltarea unor proceduri echitabile și eficiente în cadrul UE pentru a determina rapid cine are nevoie de protecție internațională și cine nu. În acest context, propunerile UNHCR privind procedurile accelerate și simplificate s-ar putea dovedi utile.¹⁴
- În special, Regulamentul privind procedurile de azil, precum și Regulamentul Dublin reformat și Directiva privind returnarea ar trebui să asigure drepturile fundamentale, garanțiile procedurale și principiul protecției judiciare efective, în toate etapele procedurii de azil, inclusiv în etapa de recurs.
- Legislația și practica UE ar trebui să acorde atenția necesară protecției persoanelor cu nevoi specifice, inclusiv a copiilor.
- Președinția României ar putea să co-organizeze o reuniune pentru a explora utilizarea alternativelor la detenție și, în cazul copiilor, aranjamente de îngrijire alternativă accesibile și adecvate, cu ajutorul Rețelei Europene de Migrație (EMN).
- Reforma EBCG și a Agenției UE pentru azil (EUAA) să susțină dreptul la azil prin accesul pe teritoriul UE și să sprijine punerea în aplicare a unor proceduri echitabile și eficiente.

4. Promovarea unui sistem de returnare solid, eficient și bazat pe drepturi

În timpul mandatului său, Președinția României trebuie să promoveze reforma Directivei privind returnarea. Un sistem funcțional de returnare este important pentru a menține integritatea sistemelor de azil din UE. Returnarea se poate realiza numai în urma unei decizii finale negative privind azilul, obținută după o procedură echitabilă și acordând o atenție deosebită principiului *nereturnării*, precum și aspectelor umanitare și legate de apatridie. De asemenea, rămâne esențial să se obțină asigurarea că persoanele care nu necesită protecție internațională au posibilitatea de a obține asistență pentru returnare voluntară.

¹³ UNHCR, *Dincolo de detenție: o strategie globală de sprijinire a guvernelor pentru a pune capăt detenției solicitanților de azil și refugiaților*, 2014-2019, iunie 2014, document disponibil la <https://www.unhcr.org/53aa929f6>

¹⁴ UNHCR, *Document de discuție al UNHCR, Echitabil și rapid - proceduri accelerate și simplificate în Uniunea Europeană*, 25 iulie 2018, document disponibil la: <https://www.refworld.org/docid/5b589eef4.html>.

UNHCR recomandă următoarele:

- Reforma Directivei privind returnarea trebuie să promoveze un sistem de returnare solid, eficient și bazat pe drepturi.

IV. O Uniune Europeană care promovează integrarea

Prin accentul pus pe coeziunea socială și pe egalitatea de șanse¹⁵, Președinția României poate urmări obiectivul GCR de a promova în mod durabil integrarea la nivel local. Integrarea necesită investiții adecvate sub formă de timp și resurse din partea statelor, a autorităților locale, a sectorului privat și a societății civile, care joacă un rol esențial în sprijinirea integrării, pe lângă eforturile depuse de refugiați pentru facilitarea propriei lor integrări. În plus, preocuparea preconizată a Președinției României privind combaterea intoleranței crescânde și a xenofobiei este deosebit de relevantă pentru solicitanții de azil și pentru refugiați.

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să co-organizeze un eveniment de schimb de bune practici cu privire la provocări și oportunități, pentru programe de integrare mai cuprinzătoare și durabile cu EMN și cu Rețeaua europeană de Integrare (EIN). Pe lângă reprezentanții comunităților gazdă, refugiații, inclusiv organizațiile conduse de refugiați, ar putea fi invitați să își împărtășească experiența nemijlocită.
- Fondurile relevante aferente următorului Cadru Financiar Multianual (CFM), cum ar fi FMA, FEDR și fondurile de coeziune, trebuie să asigure alocarea de fonduri suficiente pentru integrare.
- Președinția României să organizeze în comun o întâlnire cu Grupul la nivel înalt al UE pentru combaterea rasismului, xenofobiei și a altor forme de intoleranță, care se va concentra în mod special pe situația solicitanților de azil și a refugiaților.

V. O Uniune Europeană care oferă fonduri suficiente pentru a aborda în mod eficient nevoile de strămutare forțată și protecție

Președinția României va fi implicată în etapele incipiente ale negocierilor privind următorul CFM. În acest context, abordarea la nivelul întregii societăți, partajarea responsabilității și solidaritatea, consacrate în GCR, trebuie să se reflecte în mod eficient în prioritățile și punerea în aplicare a CFM. La nivel global, aceasta include asigurarea unei finanțări umanitare suplimentare care să răspundă nevoilor globale de protecție în creștere, precum și crearea de resurse dedicate dezvoltării, în afara programelor regulate. În cadrul UE, aceasta presupune investiții în sisteme de protecție echitabile și eficiente.

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să sporească gradul de conștientizare în cadrul configurațiilor relevante ale Consiliului, privind necesitatea unei finanțări dedicate, flexibile și suplimentare, ca parte a CFM, pentru a aborda în mod eficient deplasarea forțată și nevoile de protecție, la nivel global și în cadrul UE. În acest context, ar trebui luate în considerare recomandările UNHCR pentru următorul CFM.¹⁶

¹⁵ Consultați *Subiecte de interes, Pregătirea Președinției României la UE*, document disponibil la: www.romania2019.eu/en/topics-of-interest/

¹⁶ UNHCR, *Cadru financiar multianual al UE 2021-2027: abordarea eficientă a strămutării forțate*, aprilie 2018, document disponibil la: <https://www.unhcr.org/publications/euroseries/5ad7602c4/unhcr-recommendations-european-union-eu-multiannual-financial-framework.html>

- În special, următorul CFM trebuie să se bazeze pe evaluarea nevoilor și să facă principiul parteneriatului, care vizează încurajarea consultărilor între toate părțile interesate relevante, obligatoriu la nivel național și la nivelul Uniunii Europene.

VI. O Uniune Europeană care abordează apatridia

În ciuda faptului că majoritatea statelor membre ale UE sunt părți la Convențiile privind apatridia¹⁷, doar câteva oferă mecanisme suficiente și formale de identificare și protecție a apatrizilor pe teritoriul lor și previn în mod adecvat apatridia la naștere. Apatridia rămâne, de asemenea, o provocare politică, umanitară și de dezvoltare cheie în țările care nu sunt membre UE. În octombrie 2019, UNHCR va convoca un eveniment la nivel înalt privind apatridia, ca parte a campaniei de zece ani #Ibelong, pentru a pune capăt apatridiei, pentru a evalua realizările avute până în prezent, a prezenta bunele practici și a încuraja angajamentele concrete ale statelor și ale altor părți, inclusiv ale actorilor regionali, de a lua măsuri în vederea abordării apatridiei în cei cinci ani rămași ai campaniei. Președinția României va avea un rol-cheie în facilitarea inventarierii progreselor înregistrate până acum de către statele membre, instituțiile și agențiile UE și identificarea unei căi de urmat.

UNHCR recomandă următoarele:

- Statele membre ale UE trebuie să reflecte asupra angajamentelor asumate înainte de evenimentul la nivel înalt privind apatridia din 2019, printre altele, acela de a adera la Convențiile privind apatridia din 1954 și 1961, după cum au stabilit inițial în 2012¹⁸, precum și să adopte proceduri de identificare și protecție a persoanelor apatride sau de prevenire a apatridiei la naștere.
- Președinția română trebuie să demonstreze că are spirit de conducere pentru a aduce problema apatridiei în atenția Grupului de lucru pentru drepturile omului (COHOM) privind cooperarea pentru dezvoltare (CODEV) și a Grupului de lucru al Consiliului pentru ajutor umanitar și ajutor alimentar (COHAFA), pentru a sprijini eforturile de a pune capăt apatridiei la nivel global.

VII. O Uniune Europeană pregătită

Evoluția strămutării și a tiparelor migrației din ultimii ani a evidențiat necesitatea unei pregătiri mai bune din partea UE. GCR oferă Președinției Române un impuls suplimentar pentru a reflecta în continuare asupra acestei chestiuni. Prin valorificarea eforturilor sporite de monitorizare și prevenire a crizelor de către EBCG, orientările relevante emise de EASO și echipele de sprijin în domeniul azilului prevăzute în Regulamentul UEAA, și bazându-se pe experiența relevantă a altor actori, inclusiv UNHCR, statele membre ale UE vor fi mai bine pregătite pentru orice creștere viitoare a numărului sositilor.

UNHCR recomandă următoarele:

- Președinția României trebuie să asigure coerența și complementaritatea prin convocarea de reuniuni în cadrul configurațiilor relevante ale Consiliului, cu participarea tuturor persoanelor implicate în diferitele aspecte ale pregătirii, inclusiv a agențiilor UE relevante și a UNHCR.

UNHCR, decembrie 2018

¹⁷ Adunarea Generală a ONU, *Convenția privind statutul persoanelor apatride*, 28 septembrie 1954, Organizația Națiunilor Unite, Seria tratatelor, vol. 360, p. 117, disponibil la: <http://www.refworld.org/docid/3ae6b3840.html> și *Convenția privind reducerea apatridiei*, 30 august 1961, Organizația Națiunilor Unite, Seria tratatelor, vol. 989, p. 175, disponibil la: https://www.refworld.org/docid/3_ae6b39620.html

¹⁸ Delegația Uniunii Europene la Organizația Națiunilor Unite, *Notă verbală privind formularul de înregistrare a promisiunilor cu ocazia reuniunii la nivel înalt privind statutul de drept*, punctul 4 privind promisiunile Uniunii Europene privind aderarea la două convenții privind apatridia, 19 septembrie 2012, document disponibil la: <https://www.un.org/ruleoflaw/files/Pledges%20by%20the%20European%20Union.pdf>